VICONTELE

PERSONAJELE
(în ordinea intrării în scenă)

Vicontele
Cavalerul
Baronul
Valetul Jacquot
Marchizul
Domnul gras
Doamna frumoasă
Pompierul

SCENA III

Vicontele, Cavalerul, Baronul

VICONTELE: *(Cavalerului):* Ce mai faceți?
CAVALERUL: Răcișor.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Căldișor.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Provizoriu.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Definitiv.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Caraghios.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Melancolic.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Matinal.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Crepuscularmente.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Etimologicamente.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Adipos.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Acefal.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Agnostic.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Amfibiu.
BARONUL *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Teoretic, practic.
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL: Abstract, concretamente, apoplecticamente.
BARONUL și VICONTELE, *simultan:* Dar dumneata?

Totul trebuie făcut într-un ritm din ce în ce mai accelerat, ca și gesturile. Replicile Cavalerului trebuie să se detașeze, să se audă cu claritate, în timp ce formula „Dar dumneata?", a Baronului și a Vicontelui, se poate rosti mai puțin distinct, ca un fundal sonor. La sfîrșitul acestei scene, toate personajele trebuie să rămînă în picioare, aproape dansînd pe loc.

BARONUL şi VICONTELE: Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata? etc.

CAVALERUL: Adenitic, artritic, asteroidic, astrolabic, atrabilar, balalaicic, baobabic, basculamente, bisextilmente, cacologic, calipigic, caniculos, capiscolitic, carcasic, caronculos, cartilaginos, castapienic, cataplastic, catetometric, haoticamente, chipalaros, colaginos, circonlocutoriu, cirozic, porceşte, concatenatic, contrapîrţic, franjurat, castravetic, decrepitic, deflagraţie, degajant, diareic, diastazic, dihotomic, dionisiac, diuretic, dodecaedric, draconchiulos, ecleziastic, ectoplasmic, împuţicios, endosmotic, erucţio, ezoteric, spinos, euforic, extazic, fantasticios.

Baronul, la rîndu-i, răspunde, în vreme ce Vicontele şi Cavalerul rostesc automat: „Dar dumneata? Dar dumneata? Dar dumneata?" etc.

BARONUL: Feculos, vaicamente, fluiereşte, stucheşte, flegmatic, floricol, nebuneşte, formidabileşte...

Vine rîndul Vicontelui.

VICONTELE: Drăceşte, explodeşte, pungaşeşte, frenetic, funebru, furunculos, zaharisit, galimatic, galinaceic, galofobic, ganglionar, gangrenos, gargulios, gastralgic.

VICONTELE *(întorcîndu-se către Cavaler):* Dar dumneata?

Moment de tăcere. Mişcările îşi încetinesc ritmica. „Fundalul sonor" încetează.

CAVALERUL: Gasteropodic. *(Baronului:)* Dar dumneata?
BARONUL: Glumeşte. *(Vicontelui:)* Dar dumneata?
VICONTELE: Genitalic. *(Cavalerului:)* Dar dumneata?
CAVALERUL: Genetic. *(Baronului:)* Dar dumneata?
BARONUL: Glicerinic. *(Vicontelui:)* Dar dumneata?
VICONTELE: Gonococic. *(Cavalerului:)* Dar dumneata?
CAVALERUL: Gineceic. *(Baronului:)* Dar dumneata?
BARONUL: Girovagic. *(Vicontelui:)* Dar dumneata?
VICONTELE: Armonios. *(Cavalerului:)* Dar dumneata?
CAVALERUL *(Baronului:)* Dar dumneata?

Ritmul se accelerează iarăşi.

BARONUL *(Vicontelui):* Dar dumneata?
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL *(Baronului):* Dar dumneata?
BARONUL *(Vicontelui):* Dar dumneata?
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL *(Baronului):* Dar dumneata?
BARONUL *(Vicontelui):* Dar dumneata?
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL *(Baronului):* Dar dumneata?
BARONUL *(Vicontelui):* Dar dumneata?
VICONTELE *(Cavalerului):* Dar dumneata?
CAVALERUL *(Baronului):* Dar dumneata?

Se despart. Fiecare, în colțul lui, se întreabă, împungîndu-se cu un deget în piept, simultan:

CAVALERUL: Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata?
VICONTELE: Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata?
BARONUL: Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata? Și dumneata?

Vicontele și Baronul se apropie de Cavaler și îl întreabă simultan:

VICONTELE, BARONUL *(Cavalerului):* Și dumneata? Și dumneata?
CAVALERUL: Iconoclastic.

Brusc, intră Valetul.

SCENA IV

Aceiași, plus Valetul

VALETUL: Domnule Viconte, domnule Viconte.
VICONTELE: Iar dumneata? Nu vezi că ne întrerupi?
BARONUL: Mai avem de vorbit.

CAVALERUL: Abia am ajuns la litera i a alfabetului. Mai avem de ilustrat toate celelalte literp din dicționar!
VALETUL: Dar, domnule, le veți ilustra altă dată... Dînsul urcă... vine!
VICONTELE: Care dînsul?
VALETUL: Domnul Marchiz! Ce dracu'!
BARONUL: Ah, ce păcat!
CAVALERUL: Și ce ne distram!

Intrare formidabilă a Marchizului, care trebuie să fie un ins ori foarte masiv, ori pitic. Valetul iese.

SCENA V

Vicontele, Baronul, Cavalerul, Marchizul (Tînărul).

MARCHIZUL *(furios):* Gata cu distracția. Nu e vorba de nici o distracție.
VICONTELE: Bună ziua, dragă Marchize!
MARCHIZUL *(sec):* Ah, iată-vă. Bună ziua! *(Arată înspre Cavaler:)* Cine este bărbatul acesta? Este un om demn de încredere? Se poate vorbi în fața lui?
BARONUL: Da, Marchize, fără îndoială. Este un om sigur, cu condiția de-a nu avea încredere în el.
MARCHIZUL: Nu voi avea, așadar.
TÎNĂRUL: Așa ceva e prea frumos. Mulțumesc mult. Mă flatați. Mersi, mersi.
MARCHIZUL: Nu vorbeam cu dumneata!
VICONTELE: Sînt foarte bucuros că te văd. Ce mai faci?
MARCHIZUL: N-o s-o iei de la capăt! N-am vreme de pierdut. Domnilor, vă căutam.
BARONUL: Prea bine.
MARCHIZUL: Ce e prea bine? *(Îi biciuește cu privirea:)* Eu nu văd nimic bine.
CAVALERUL: Poate că-i vorba de . . . Întîmplător, oare...?
MARCHIZUL *(Cavalerului):* Nu vorbeam cu dumneata! *(Vicontelui, sec:)* Domnilor, v-am căutat deoarece am să vă spun lucruri de cea mai mare importanță! Domniile voastre stați aici, în liniște, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic.
TOȚI CEILALȚI:

CAVALERUL: Stăm cu inconștiență ! Și dumneata?
VICONTELE: Stăm ca niște automate ! Și dumneata?
BARONUL: Ca niște mașini ! Și dumneata?
MARCHIZUL: Gata ! Este o inconștiență să stai la bîrfă și la jocuri de societate în vreme ce… știți prea bine ce vreau să spun.
BARONUL: Da, domnule.
MARCHIZUL: Cum puteți, deci, să fiți atît de indiferenți? Eu credeam că, totuși, grație inteligenței dumneavoastră, grație bunei credințe și memoriei dumneavoastră, vă veți pune în slujba bunei cauze !
VICONTELE *(Baronului):* Ce-ți spuneam eu !
MARCHIZUL: Domnilor, cum puteți fi de acord cu o atare situație? Lăsați lucrurile să meargă de la sine și totul poate fi pierdut din viața dumneavoastră. Noroc cu mine, că sînt la post, vigilent, și că duc singur pe umeri toată lupta. Și în tot acest timp, în tot acest timp, domniile voastre, niște gentilomi de cea mai pură speță, vă arătați nepăsători față de datoriile cele mai sacre ale rasei noastre. Vă doare-n cot de orice credință autentică și întoarceți spatele, nu neapărat greutăților, fiindcă nu de așa ceva e vorba, ci intemperiilor istoriei. O istorie care, o dată intrată în legendă, nu de dumneavoastră va avea nevoie ca să iasă de acolo…
BARONUL *(emoționat fără voie):* Dragă Marchize, poate că exagerezi puțin.
MARCHIZUL *(indignat):* Eu să exagerez ! ! ! Doamne, Dumnezeule, auzi, că exagerez eu ! Cînd e vorba de ce este vorba, cînd nu trebuie să te bîlbîi, ci să privești adevărul direct în față, și să-i scuipi între ochi… Dar eu sînt singur, absolut singur! Singurul care acționează…
VICONTELE: Sîntem cu toții cu tot sufletul alături de dumneata.
MARCHIZUL: Nu asta-i problema.
CAVALERUL: Ba s-avem iertare, asta-i tot, toată problema.

Vicontele și Baronul îl privesc dezaprobator pe Cavaler.

MARCHIZUL *(cu amar):* Ahhh! Deci așa. Ei bine, domnilor, am să vă demonstrez eu că nu aceasta-i problema !
VICONTELE: Dar care este?
VICONTELE, BARONUL: Ei, haide, zău, Cavalere.
MARCHIZUL: Care este problema? Unde este problema? Tocmai dumneata îndrăznești să-mi pui această întrebare…? Dumneata? Dumneata? Dumneata?
CAVALERUL: N-am să mai insist.

MARCHIZUL: Mai întîi, că eu nu cu dumneata vorbeam.
VICONTELE *(Cavalerului):* Fii atent! Dar nu-i da atenție!
MARCHIZUL *(celor trei):* Domnilor, am impresia că, în ciuda gravității solemne a momentului, dumneavoastră vă bateți joc de mine.
BARONUL: Dragă domnule Marchiz, nu ne batem deloc joc de dumneata.
MARCHIZUL: Eu nu sînt dragul dumitale Marchiz și continui să cred că vă bateți joc de mine.
VICONTELE: Dar nicidecum, nimeni nu-și bate joc de dumneata.
MARCHIZUL: Asta înseamnă că eu mint?
CAVALERUL: Nu ești un mincinos, domnule Marchiz! Nimeni nu a vrut să spună așa ceva.
MARCHIZUL: Nu vorbesc cu dumneata, Cavalere. *(Celorlalți:)* Sînt, care va să zică, un mincinos?
BARONUL: Dar nicidecum, Marchize!
VICONTELE; Cum ai putea să crezi așa ceva?
MARCHIZUL: Păi, atunci, dacă nu sînt un mincinos, înseamnă că recunoașteți că vă bateți joc de mine.
BARONUL: Nimeni nu-și bate joc de dumneata.
MARCHIZULr Deci sînt un mincinos! Eu mincinos? !?
VICONTELE: V-ați fi putut înșela, Marchize.
MARCHIZUL: Să mă înșel, eu? Deci mă faci idiot. Nenorociților!
VICONTELE: La urma urmei, chiar dacă ar fi așa, ce contează că ești idiot?
CAVALERUL: Dat fiind că am ajuns unde-am ajuns!
MARCHIZUL: Aveți dreptate. Veniți să vă îmbrățișez. *(Îl îmbrățișează.)*
VICONTELE: Și eu.
BARONUL Și eu.

Se îmbrățișează cu toții.

MARCHIZUL: Așa. Să fim strîns uniți cu toții!... Veniți după mine!...
CAVALERUL: Uniți pe viață și pe moarte.
MARCHIZUL: La revedere!
VICONTELE: Mult noroc!
CAVALERUL: Curaj!

Marchizul iese.

BARONUL: E nebun?

VICONTELE: Fă-ți idee. E pictor.

Marchizul reintră.

MARCHIZUL: Am uitat să vă dau documentul care vă va oferi toate lămuririle privind afacerea în cauză. În cele mai mici detalii.

Le întinde documentul, pe care îl ia Cavalerul. Marchizul iese. Baronul smulge „documentul" din mîinile Cavalerului. Vicontele îl smulge, la rîndu-i, din mîinile Baronului.

SCENA VI

Vicontele, Baronul, Cavalerul.
Mișcările se încetinesc. Ritm încet la începutul scenei.

CAVALERUL: Este un manifest?
BARONUL: Mai degrabă un regulament.
VICONTELE: Jumate manifest, jumate regulament
CAVALERUL și BARONUL: Citește odată !
VICONTELE: Un moment *(Citește regulamentul-manifest:)* Capturarea animalelor necomestibile, trăitoare în fluvii, rîuri, rîulețe, pîraie, iazuri, nu se va supune regulilor pescuitului. Lucrul este valabil deopotrivă pentru scoicile anodonte, ca și pentru păsările de apă și mamiferele amfibii. Undița va trebui ținută în aer oricînd ar fi cu putință să prindă vreun pește. Însă mai rezonabil ar fi să li se permită pescarilor să-și așeze pe mal undițele, ca să le fie la îndemînă. Caracterele esențiale...
CAVALERUL: E teribil !
BARONUL: E profund !
VICONTELE: Nu mă întrerupeți. *(Citește:)* Caracterele esențiale ale lansetei vor fi apreciate în funcție de lungimea acesteia. Pluta nu va fi considerată ca fiind indispensabilă, de vreme ce momeala nu va fi în măsură să se mențină pe fundul apei.
CAVALERUL: Mai departe !
VICONTELE: Asta-i tot Ah, mai e un codicil.
BARONUL: Ei !
VICONTELE *(citește):* Nu se va putea face nici o derogare de la punctul cinci, nu va putea fi triplată începînd cu a noua și nu

va putea fi cvintuplată plecînd de la a douăzeci și cincea. Difuzorii de ziare și reviste vor fi supuși culturii fizice și artelor de divertisment Infracțiunile vor fi pedepsite. Oricine va fi condamnat va fi absolvit, cu drept de timbru de unu la sută. Birourile din zona de graniță spaniolă vor fi exonerate de persoanele angajate.

CAVALERUL: Asta ai mai citit-o.

VICONTELE: Nu astăzi.

BARONUL: Cine semnează?

VICONTELE: E indescifrabil.

BARONUL: Textul nu mai are nevoie de nici un comentariu.

CAVALERUL: Avea dreptate Marchizul.

VICONTELE: Fie vorba între noi, manifestul ăsta nu zice nimic.

BARONUL: Este, orice s-ar zice, un document teribil...

CAVALERUL: Dar frumos !...

SCENA VII

Aceiași, plus Domnul Gras.
Intră Domnul Gras.

DOMNUL GRAS: Bună ziua, domnule Viconte, bună ziua, domnule Baron, bună ziua, Cavalere. Vă deranjez cumva?

VICONTELE: Deloc. Nicidecum. Dar deloc. Nicidecum. Absolut deloc. Nicidecum. Deloc. Deloc. Deloc. Deloc. Deloc. Deloc. Deloc.

CAVALERUL: Numai pe dumneata te așteptam.

VICONTELE: Nicidecum.

BARONUL: Deloc.

DOMNUL GRAS: Așadar, domnule Viconte, bîrfim, bîrfim?

VICONTELE: La dracu'. Ce mai faceți?

DOMNUL GRAS: Căldișor... Recișor... Mă rog, în sfîrșit, domnilor, vă mulțumesc ! De-a lungul anilor, Doamne Dumnezeule, să nu ne plîngem! Doar am apucat să vedem atîtea! Știți și dumneavoastră la fel de bine ca mine. Hotărît, e cazul s-o spunem. Ce să-i faci? Oricum, e mai bine decît nimic. Mă întreb numai dacă a meritat osteneala. În sfîrșit, asta-i viața. Trebuie să luăm lucrurile așa cum sînt. Vine, se duce. La urma urmei, asta e, nu-i așa? Totul trece. N-am dreptate?

CAVALERUL: Eşti înţelepciunea în persoană. Îmi aduci aminte de însăşi Minerva.

DOMNUL GRAS: I-am citit pe cei vechi. Totul ne vine de la tragicii vechi.

VICONTELE: Pe legea mea că se vede că i-ai citit!

DOMNUL GRAS: E de prisos, este o fatalitate, dacă pot să spun aşa, să te opui fatalităţii. Mai bine să-i spunem fatalităţii că, la rigoare, nu ne vom opune destinului hărăzit.

BARONUL: Cine dintre noi ar putea susţine contrariul?

DOMNUL GRAS: Ah, ar trebui să vă credem pe cuvînt.

CAVALERUL: Sau pe gît. *(Surîsuri. Lumea tuşeşte cu subînţeles.)* Iar dumneata, domnule Viconte? Şi dumneata, Baroane? Ce părere aveţi?

VICONTELE: Tocmai îi spuneam Baronului că-l cred, dacă vrea cu tot dinadinsul, dar că speram că dumnealui, cu inteligenţa sa, cu bunăvoinţa sa şi memoria lui, ar fi trebuit să se pună în slujba cauzei nobile...

BARONUL: Ah, avem toate mijloacele. Mai multe, chiar, decît ne trebuie. Totul e să se ţină seama de ele.

CAVALERUL: Atunci, de ce nu-i furnizaţi dovezile?

DOMNUL GRAS: Dacă îmi îngăduiţi să vă expun punctul meu de vedere...

VICONTELE: Dar te rog.

DOMNUL GRAS: Am să vă spun că ar fi o soluţie rezonabilă. Căci, domnilor, se poate constata, ba chiar sare în ochi, că dumneavoastră nu sînteţi cu toţii de acord în această afacere. Ea a sfîrşit prin a plictisi pe toată lumea. Sînteţi nişte copii, daţi-mi voie să vă spun aşa: nişte copii puternici, dar tot copii. Cum ziceam: lucru cu atît mai valabil, cu cît...

VICONTELE: Mai bine am schimba subiectul. Vorbeşte de altceva, rogu-te, îţi voi fi recunoscător. Lucrul acesta e prea dureros pentru mine.

DOMNUL GRAS: Cum doriţi.

BARONUL: Apropo de copii: ce mai fac copiii dumneavoastră?

DOMNUL GRAS: Copiii mei?... Ah, da, ai mei... Păi, sînt bine, domnilor, sînt bine... Mersi. Sînt cuminţi.

CAVALERUL: Îţi seamănă dumitale.

DOMNUL GRAS: Se fac mari. Doamne, ce mai trece timpul. Ce să-i faci?

VICONTELE: Cîţi copii aveţi?

DOMNUL GRAS: Trei băieţi şi trei fete şi cîte doi hermafroditi de ambe sexe.

BARONUL: Numai atîţia? Credeam că aveţi mai mulţi.

DOMNUL GRAS: Desigur, desigur, dar nu i-am numărat încă pe toți. Dacă aș sta să-i număr și pe ceilalți, firește că ar ieși la socoteală mai mulți. Oare-o trebui să-i număr și pe ceilalți?

VICONTELE: Păi, bineînțeles, cum de nu! Nu te jena, simte-te ca la dumneata acasă. Numără-i și pe ceilalți.

BARONUL: Numără-i și pe ceilalți.

DOMNUL GRAS: Păi atunci... așa... va să zică... să-i numărăm și pe ceilalți... păi, dacă stau să-i număr pe toți, atunci ies... trei sute șaptesprezece....

CAVALERUL: Cîți băieți?

DOMNUL GRAS: Exact jumătate.

BARONUL: Și cîte fete?

DOMNUL GRAS: Aproximativ cealaltă jumătate,

CAVALERUL: Și hermafrodiți?

DOMNUL GRAS: Cu tot cu hermafrodiții de ambe sexe, asta face fix trei sute treizeci și jumătate.

VICONTELE: De ce așa de puțini hermafrodiți în raport cu toți ceilalți?

DOMNUL GRAS: Ei sînt ceva mai rar. Sînt ceva mai complicați. Și mai greu de crescut! *(Ridică privirile în sus și își încrucișează mîinile.)* Nu-i de ajuns să-i faci!

VICONTELE: Trebuie că-ți este destul de greu să le dai de mîncare.

DOMNUL GRAS: Nu cine știe ce.

BARONUL: E greu de tot

DOMNUL GRAS *(suav):* Mie-mi spui! mai ales cînd sînt slăbit și nu am destul lapte. Anul trecut am avut parte de un concediu minunat, așa că am avut mai mult lapte. Stăteam mult mai bine cu sănătatea. Eram, ce-i drept, și cu un an mai tînăr.

CAVALERUL: Nu s-ar zice.

DOMNUL GRAS: Vai, dar mă flatați, domnule.

CAVALERUL: Sincer vă spun.

VICONTELE *(Domnului Gras):* Încă vă mai alăptați singur copiii?

BARONUL: Ce mamă devotată!

CAVALERUL: Ce păcat că se pierd atîtea cruci ale legiunii de onoare, nedate cui le merită într-adevăr!

DOMNUL GRAS: Da, domnule, am hotărît să-i alăptez eu însumi. Ca Pasteur. Ca Napoleon...

BARONUL: Ah!... e bonapartist!

DOMNUL GRAS: ...fiindcă nu vreau să cer nimic de la vaci.

VICONTELE: Foarte bine. Asta demnitate!

DOMNUL GRAS: Totuși, trebuie să mărturisesc că nu-i alăptez pe toți odată. Mă ajută și copiii mei. Ei au înțeles situația. Cei

mai mari le dau țîță celor mai mici. Uneori se întîmplă și invers. Asta îmi ușurează mie munca.

BARONUL: Să crești de unul singur atîția copii !

DOMNUL GRAS: Ei bine, asta e!... Sînt văduv... Fizic, nu prea sînt în formă. Dar, din fericire, cu moralul stau foarte bine.

CAVALERUL: Vă țineți foarte bine.

DOMNUL GRAS: Ce dracu', trebuie! în orice caz, de la ultimul avort nu prea mă simt în formă. Era a șasea naștere în patru zile. Și mi se pare că sînt iar însărcinat

VICONTELE: Asta-i cu atît mai dificil cînd i se întîmplă unui bărbat

BARONUL: Se zice că femeile rezistă mai bine la naștere decît bărbații.

DOMNUL GRAS: E-adevărat Ele suportă mai bine. Femeile sînt mai tari ca noi.

CAVALERUL: S-ar zice că din cauză că nașterea-i mai naturală în cazul lor.

VICONTELE: Oh, alungă naturalul pe ușă - o să-ți intre înapoi pe geam !

BARONUL: Exact la asta mă gîndeam și eu acum.

CAVALERUL: Oricum, e obositor !

BARONUL: Și trebuie că-i și mai scump.

DOMNUL GRAS: Ei, da, nu apuc să leg două-n tei cu atîta cheltuială.

VICONTELE: Există societăți de binefacere care ar putea să vă ajute. De ce nu faci o cerere?

DOMNUL GRAS: Am încercat de mai multe ori. Sînt foarte prost organizate. Închipuiți-vă că nu mi-au trimis niciodată altceva decît fotografii cu Vercingetorix! Vercingetorix la Alésia, Vercingetorix în vizită la Papa de la Roma, Vercingetorix aclamat de mulțimi în urma carului lui Cezar... Vercingetorix peste tot. Nu că aș avea eu ceva antipatie pe Vercingetorix, ba dimpotrivă. Dați-vă seama, la urma urmei sînt celt și eu...

CAVALERUL: Ca toată lumea.

BARONUL, VICONTELE: Evident.

DOMNUL GRAS: Dar, oricum, e prea mult Prea multe poze cu Vercingetorix. Nici nu mai am unde să le atîrn. Mi-am umplut hambarul cu poze, mi-am burdușit dulapurile, pivnița casei, dormitoarele, closetele, coridoarele, bucătăria, sufrageria, grădina... Multe poze am depozitat și pe la vecini. Un vagon de poze cu Vercingetorix am trimis și la țară, la niște prieteni... Și-mi sînt pline de poze buzunarele, pantofii... Vreți să vă arăt?

VICONTELE: Nu e nevoie ! Te credem pe cuvînt.

DOMNUL GRAS: Am preparat tot felul de sosuri cu pozele astea. Maioneză, sos alb, ravigotte, vinaigrette, béchamel, hollandaise, madère, moutarde, mousseline, cu unt negru, cu suc de roşii, sos Mornay, cu capere, cu creveţi...

BARONUL: Mie-mi plac racii cu capere.

CAVALERUL: Mie caperele cu raci.

VICONTELE: Mie-mi plac şi racii, şi caperele.

DOMNUL GRAS: Pe scurt, ca să vă spun totul, aflaţi că am pregătit mîncăruri de poze cu Vercingetorix, am pus poze în fripturi, în salate, în grătar, în prăjituri, în dulceţuri... Copiii mei s-au săturat... Gata, le-a ajuns, nu mai pot nici măcar să guste din poze. Nici măcar nu mai pot să le vadă în ochi.

CAVALERUL: Eu nu m-aş fi săturat niciodată.

DOMNUL GRAS: Să crezi dumneatale !

BARONUL: Abuzul nu e bun niciunde... De altminteri, abuzul este o foarte proastă metodă pedagogică. De-asta am ajuns de ne-am compromis toţi marii eroi. De-asta am ajuns de-am căpătat dezgust de toate marile noastre instituţii şi am ajuns de am distrus sentimentul naţional. Nu e bine ca propaganda - depăşindu-şi limitele - să vină în întîmpinarea propagării !

DOMNUL GRAS, VICONTELE, CAVALERUL *(se ridică şi aplaudă):* Bravo! Bravo! Bravo!

Se opresc brusc şi se aşază la loc. Se aşază şi Baronul.

VICONTELE: Aşa ceva nu ar trebui lăsat la iniţiativa societăţilor particulare. Statul ar trebui să ia toate măsurile.

CAVALERUL: Cine-i statul? Statul pot să fiu eu, ca şi Ludovic al XIV-lea, statul poţi fi dumneata... sau dumneata... oricine poate fi statul...

BARONUL: Spre a-i face iubiţi pe marii oameni ar trebui să nu li se pronunţe, niciodată numele. Să nu se vorbească niciodată despre ei. Şi, mai ales, să nu li se dea de mîncare şi de supt copiilor fotografii cu marile personalităţi !...

DOMNUL GRAS: Aşa, ca-n cazul meu !

VICONTELE: Dacă nu sînt indiscret... cum îi cheamă pe copiii dumneavoastră?

DOMNUL GRAS: Pentru ca totul să fie mai simplu, pe toate fetele le cheamă Jacqueline.

TÎNĂRUL: Iar pe băieţi?

DOMNUL GRAS: Şi pe băieţi la fel!...

BARONUL: Şi cum faci să-i deosebeşti?

DOMNUL GRAS: Păi de ce să-i mai deosebesc? Nu are nici un rost.
BARONUL: La urma urmei, așa e. La ce bun să-i deosebești?
CAVALERUL: Asta n-ar face decît să complice lucrurile.
VICONTELE: Tocmai asta a vrut și el să evite. Dar pe hermafroditi?
DOMNUL GRAS: Ei n-au nume. Au cu toții un număr.
BARONUL: Ce număr?
DOMNUL GRAS: Numărul șapte, ce dracu' !
VICONTELE: Bineînțeles.
CAVALERUL: Nu aveți copii de-al patrulea sex?
DOMNUL GRAS: Nu încă... O să vină și asta...

Cavalerul strănută.

DOMNUL GRAS *(Cavalerului):* Ce-i asta! Păstrați-vă reflecțiile pentru dumneavoastră !
BARONUL: Vorbește fără să gîndească.
CAVALERUL: Am strănutat, nu am vorbit nimic !
VICONTELE: Dacă strănuți, nu înseamnă întotdeauna că reflectezi.

SCENA VIII

Aceiași, plus Valetul.
Intră Valetul.

VICONTELE: Ce mai e, Jacquot?
VALETUL: Domnule Viconte, uitîndu-mă adineaori prin gaura cheii, v-am auzit pronunțînd numele copiilor Domnului cel Gras. Referitor la aceasta, aș avea și eu o dezvăluire de făcut. Pe mine nu mă cheamă Jacquot, domnule Viconte.
VICONTELE: Dar cum te cheamă pe tine, Jacquot?
BARONUL: Pe dumneata nu te cheamă Jacquot.
VALETUL: Domnule Viconte, eram încă foarte tînăr cînd am intrat în serviciul domnului conte, strămoșul dumneavoastră, puțin înainte de revoluția de la 1789. Era într-un aprilie, afară era o vreme foarte frumoasă, plouase, ultimele frunze căzeau din copaci și-mi umpleau inima cu speranțe. Nu mai doream să părăsesc această casă în care am cunoscut-o pe bunica

dumneavoastră încă înainte de a se naşte. Încă înainte ca zidurile acestei case să se înalţe.

CAVALERUL *(Baronului):* Cît parfum poetic !

VALETUL: Tatăl dumneavoastră a crescut printre picioarele mele... Prin urechile mele a început să audă şi prin gura mea a ajuns sa pronunţe cele dintîi cuvinte. Eu i-am servit de tată şi de trocader. Iar cînd nu avea termometru, eu făceam pe termometrul.

VICONTELE: Jacquot, exagerezi, fără doar şi poate.

VALETUL: Ştiţi prea bine că nu exagerez, domnule Viconte.

BARONUL *(Vicontelui):* Viconte, alungă-ţi falsa ruşine...

DOMNUL: Fă aşa ca mine.

CAVALERUL: Uite că s-a trezit şi ăsta.

BARONUL *(Vicontelui):* Alungă, Viconte, falsa ruşine... *(Se întoarce şi rage ca un leu.)*

Împreuna { BARONUL: Ah, m-ai speriat! CAVALERUL: Ca să vezi!

DOMNUL GRAS: Oh ! *(Îşi duce mîna la inimă. Energic:)* Oh, o să mă faceţi sa-mi pierd laptele!

VALETUL: Pe scurt, domnule Viconte, Contele, strămoşul dumneavoastră, drept recompensă pentru multele şi bunele servicii aduse de mine casei dumneavoastră, sfidîndu-mi voinţa, m-a poreclit Jacquot, fără a mă întreba cum mă cheamă pe mine de-a-de-vă-ra-te-lea !

BARONUL: Ce ingratitudine apriorică !

DOMNUL GRAS: Bietul om.

CAVALERUL: Mă doare-n cot pe mine de asta.

DOMNUL GRAS: Ce lipsă de suflet !

VALETUL: Culmea nenorocului: din acea zi, toţi descendenţii domnului conte, în linie directă, ca şi dumneavoastră, domnule viconte, nu m-au mai numit decît Jacquot.

CAVALERUL: Şi ceilalţi cum ţi-au zis?

VALETUL: Ceilalţi nu m-au chemat deloc. *(Tresare:)* Cer să fiu numit pe numele meu adevărat, domnule Viconte, pe numele meu cel adevărat !

VICONTELE: Perfect. Voi repara această nedreptate.

BARONUL, DOMNUL GRAS, CAVALERUL: Ah !

VICONTELE: De azi înainte te voi chema pe numele adevărat Care este acesta?

VALETUL: Jacquot.

CAVALERUL: Eram sigur.

VALETUL: Să mă explic: nu fiindcă mă cheamă Jacquot m-a numit strămoşul dumneavoastră, domnul conte, JacquoL M-ar fi numit Jacquot indiferent cum m-ar fi chemat, de vreme ce

nu s-a gîndit niciodată să mă întrebe cum mă cheamă cu adevărat... Numai cînd era foarte bătrîn, cînd era prea tîrziu și era pe patul de moarte și nu mai auzea nimic...

VICONTELE: Mă rog, care va să zică te cheamă, totuși, Jacquot.

VALETUL: Da, dar asta numai din coincidență. Și mă cheamă lumea Jacquot nu pe numele meu adevărat de Jacquot, ci pe numele fals de Jacquot.

BARONUL: Și ce vrei, de fapt, dumneata?

VALETUL: Eu nu vreau nimic, domnule Baron. Absolut nimic, domnule Viconte. Drept cine mă luați?

VICONTELE: Păi, atunci ce tot faci pe-aici?

VALETUL: Păi eu am venit ca să vă spun că a venit Doamna! Doamna a venit! Doamna este aici!

VICONTELE: A venit Doamna?

BARONUL: A venit Doamna!

CAVALERUL: Vai de mine, a venit Doamna?

DOMNUL GRAS: Ah, Doamna a venit!

Intră Doamna. Iese Valetul.

SCENA IX

Vicontele, Baronul, Domnul Gras, Cavalerul, Doamna (foarte frumoasă). Contrast. Toți bărbații (inclusiv Valetul, ieșind) exclamă: „Oh!" Doamna înaintează în mijlocul scenei și se face un soi de vid împrejurul ei.

DOAMNA FOARTE FRUMOASĂ: Bună ziua, domnilor.

TOȚI: Doamnă, omagiile noastre!

DOAMNA: Ce bărbi magnifice!

BARONUL: Doamnă, am făcut și noi tot ce ne-a stat în putință ca să fim pe placul dumneavoastră.

VICONTELE: Vă așteptam. Totuși, ați fi putut să ne anunțați mai din timp vizita

CAVALERUL *(Vicontelui):* Dar nu era nicidecum nevoie, de vreme ce sosește de la Casablanca

VICONTELE: Ah, da? *(Foarte mirat:)* Ca să vezi, ca să vezi!... Știam.

DOAMNA *(după ce a făcut un tur de priviri către bărbații din preajmă, care o privesc puțin înclinați):* Chiar că aveți niște bărbi magnifice! Dar de ce purtați barbă?

DOMNUL GRAS: E foarte simplu.
CAVALERUL: Nu bănuiți de ce?
VICONTELE: O să vă spun eu. Se vorbește mereu de femeia cu barbă și niciodată de un bărbat cu barbă. Noi am dorit să reparăm această nedreptate și să dovedim lumii întregi că și bărbații au dreptul să aibă barbă.
BARONUL: Este mai mult decît un drept: e o datorie.
DOAMNA: Este un plan concertat?
VICONTELE: Nicidecum. A fost o reacție instinctivă, spontană.
CAVALERUL: Este și un exemplu care s-ar putea generaliza
BARONUL: Să sperăm că așa se va întîmpla
DOAMNA *(visătoare):* Vă înțeleg, domnilor... La urma urmei, pînă la un punct, aveți perfectă dreptate, poate... Organizați-vă, luptați, perseverați, este dreptul dumneavoastră. Liga bărbaților cu barbă: ce frumos sună.
DOMNUL GRAS *(flatat și puțin stînjenit):* Ooohhh !
CAVALERUL *(la fel):* Doamnă, ne copleșiți !
DOAMNA: Domnilor, pot să vă asigur că, în ceea ce mă privește, pe cît îmi stă în putință, am să fac tot ce pot ca să vă ajut Vă admir! Ce scop nobil!... Ce ideal grandios!
VICONTELE *(foarte emoționat):* Vă mulțumim!... Mulțumesc în numele meu personal, și al tovarășilor mei de drum, prezenți și de viitor, mulțumesc, mulțumesc, de mii de ori mulțumim. .. Dar luați loc, Doamnă ! E gratis.
DOMNUL GRAS *(cu mîna la inimă, se apropie de Doamnă și îi trimite bezele)* ...Scumpă Doamnă!...
BARONUL *(Domnului Bărbos):* Stai liniștit odată, nu ți-e rușine să-i faci curte Doamnei, dumneata, o adevărată mamă de familie!...
CAVALERUL: Și încă mai pretindea să primească legiunea de onoare!...

SCENA X

Aceiași, plus Valetul și Pompierul.
Zgomote în culise. Vocea Pompierului: „Dar lasă-mă odată. E rîndul meu! Dacă-ți spun că așa e!" Vocea Valetului: „Vă spun eu că nu! Vă înșelați!" Voce: „Greșești!"

BARONUL: Ce se întîmplă acolo?
DOAMNA: Ce este zgomotul ăsta?

CAVALERUL: Ce i-a apucat acolo?
VOCE: Lasă-mă să intru.
VALETUL: Nu se poate! N-ai să intri! *(Zgomot de luptă.)*
DOMNUL GRAS: Ce întrerupere stupidă!
VICONTELE: Vă rog să mă scuzați o clipă. Mă duc să văd ce se întîmplă.
VICONTELE, BARONUL, CAVALERUL, DOMNUL GRAS *(împreună):* Oh!
BARONUL: E tare!
VICONTELE: Cine ești dumneata?
POMPIERUL: Pompierul. Sînt Căpitanul de pompieri.
CAVALERUL: Și ce cauți aici?
POMPIERUL: Arde la dumneavoastră? Sînt în misiune! *(Foarte repede:)* Bună ziua, doamnă Smith.
VALETUL: Ți-am spus că nu trebuie să spui așa.
POMPIERUL: Ba da. Sînt obligat.
DOMNUL GRAS: Ce va să zică asta?
VICONTELE: Mă rog, ce vrei dumneata?
POMPIERUL: Păi tocmai am spus... *(Mirat:)* Și dumneavoastră? Cine sînteți dumneavoastră? Ce faceți aici?
BARONUL: Ce te-a apucat?
POMPIERUL: Ăsta-i rolul meu: de pompier.
CAVALERUL: Dumneata ești nebun?
POMPIERUL: Unde-s ceilalți?
VICONTELE: Care ceilalți?
POMPIERUL: Unde-i doamna Smith? *(Doamnei:)* Dumneata nu trebuie să fii îmbrăcată așa. Arde la dumneavoastră? Nu-i un micuț început de incendiu? Vreți să vă spun niște bancuri? Sînteți răcită? Dar nu vă mai uitați așa la mine! Mai întîi, deschideți-mi ușa odată!
VICONTELE *(Valetului):* De ce l-ai lăsat să intre?
VALETUL: N-am putut să-l împiedic. E foarte puternic.
VICONTELE: Deci aici poate să intre oricine oricînd?
POMPIERUL: Răspundeți-mi!
BARONUL: Lasă-ne în pace!
CAVALERUL: Fără gălăgie!...

Cavalerul, Domnul Gras, Baronul, Vicontele și Valetul îl împing pe Pompier spre ieșire.

VALETUL: Ieși, ieși odată!
POMPIERUL: Nu mă împingeți. E datoria mea de pompier. Ăsta-i rolul meu.
BARONUL: Fiecare joacă un rol în viață.

DOAMNA: Domnilor, lăsați-l o clipă. (*Îl lasă.)* Cine ești dumneata, prietene?
POMPIERUL: Păi tocmai asta și spun de atîta vreme: sînt căpitanul de pompieri din oraș.
DOAMNA: Și ce-are asta de-a face cu noi? Explică-ne.
POMPIERUL: Eu trebuie să sting toate incendiile. Dar nu de-a-devăratelea. Eu nu sînt un pompier adevărat
BARONUL: Vedeți bine că-i un impostor.
POMPIERUL: Nu. Eu sînt artist dramatic. Eu joc rolul pompierului în piesa aceasta.
VICONTELE: Te înșeli, domnule, rolul dumitale nu este aici!
CAVALERUL: Ah, înțeleg. *(Pompierului:)* Domnule, dumneata faci o confuzie. În momentul acesta se joacă altă piesă.
POMPIERUL: Peste poate. Mi s-a spus că-i rîndul meu să intru-n scenă.
VALETUL *(Pompierului):* Greșești. Ți-am spus eu că greșești. N-ai vrut să mă crezi.
VICONTELE *(Pompierului):* Cineva și-a bătut joc de dumneata, domnule. Ai jucat deja, astă seară. Nu e rîndul dumitale. Rîndul dumitale a trecut *Mîine* vine iarăși rîndul dumitale.
POMPIERUL: Păi tocmai asta e, că astăzi mi s-a zis că e mîine. Trebuie s-o iau de la cap.
VICONTELE: Vezi bine că-i piesa cu bărbile. Dumneata nu ai barbă.
POMPIERUL: Ce-are-a face barba? Nici doamna nu are barbă!
DOMNUL GRAS: Asta nu-i treaba dumitale. Doamna constituie o excepție.
POMPIERUL: Ce-mi spuneți mă miră foarte tare!
DOAMNA: Și totuși acesta-i adevărul, domnule. Te asigur eu. Poți să mă crezi.
POMPIERUL *(perplex):* E adevărat? Așa spuneți dumneavoastră?
DOAMNA: Jur că-i așa.
BARONUL: Da, domnule, așa e. Lasă-ne să jucăm, du-te odată.
POMPIERUL: Dar și eu aș mai vrea să joc. Aș vrea să joc și eu în piesa voastră. Îmi place mai mult piesa asta.
BARONUL: Imposibil, domnule, imposibil, haide, du-te odată!
DOAMNA: Am putea juca ambele piese simultan, dacă asta-i face plăcere!
VICONTELE: Așa s-ar duce totul de rîpă. Nu se poate.
POMPIERUL: Cu un pic de bunăvoință...
VICONTELE: Gata, am spus nu, pleacă.

Valetul, Vicontele, Baronul, Domnul Gras și Cavalerul îl dau afară pe Pompier.

POMPIERUL: Nu sînteți amabili deloc. *(Iese, urmat de Valet.)*
DOAMNA *(aparte):* Ce păcat că nu joacă-n piesa asta ! Îmi plăcea de el !

SCENA XI

Aceiași, mai puțin Valetul și Pompierul.

VICONTELE: Acuma va trebui să reluăm toată scena.
BARONUL: Curaj. Haide!
DOMNUL GRAS: B u n . Î n c e p din nou. *(Cu mîna la inimă, se apropie de Doamnă și îi trimite bezele:)* ...Scumpă Doamnă!
BARONUL *(Domnului Gras):* Stai la locul dumitale. Nu ți-ar fi rușine să-i faci curte Doamnei, dumneata, o mamă de familie !
CAVALERUL: Și încă mai pretindea să primească legiunea de onoare !

Zgomot în culise. Vocea Pompierului: „Dar lasă-mă odată! Îți spun eu că e rîndul meu!" Vocea Valetului: „Îți spun eu că nu! Te înșeli!" Vocea Pompierului: „ Greșești! "

BARONUL: Ce se întîmplă acolo?
DOAMNA: Ce-i cu zgomotul ăsta?
CAVALERUL: Ce i-o fi apucat?
VICONTELE: Ssst! La asta nu ne-am gîndit! Am reluat scena, drept care Pompierul va da buzna aici, exact ca adineaori. E normal.
CAVALERUL: Tot timpul va fi același lucru. N-o să se termine niciodată.

În culise se aude vocea Pompierului: „Dar lasă-mă odată!", (lupă care se aude o bufnitură.

SCENA XII

Aceiași, plus Valetul.

VALETUL *(intrînd, ține în mînă un ciomag):* Nu. N-o să se mai întoarcă aici. L-am omorît. Puteți sta liniștit, domnule Viconte.

DOAMNA: Of, săracul !... Cred că am să leșin.
VICONTELE: Nu-i timp de asta.
DOAMNA: Dar mîine cine va juca în locul lui?
CAVALERUL: Tot el. Va juca rolul strigoiului de pompier.
BARONUL: Pompierul strigoi.
VICONTELE: Gata, hai mai repede. Să continuăm.

Valetul iese.

SCENA XIII

Aceiași, mai puțin Valetul.
Vicontele, Baronul, Cavalerul, Domnul Gras se bulucesc împrejurul Doamnei, îngenunchează înaintea ei, se ridică, se apleacă din nou etc.

VICONTELE *(Doamnei):* Doamnă, sînteți la mine acasă, așa că simțiți-vă ca la dumneavoastră acasă. Și de vreme ce vă aflați la mine acasă, trebuie să vă declar că eu, unul, mă voi mulțumi cu puția Așa mi-o cere onoarea... Sper că mă veți înțelege exact, Doamnă, dragă Doamnă.
DOAMNA *(aiurită):* Oh... domnule Viconte!
BARONUL: Doamnă, Doamnă, arzătorul soare al celor mai puternice sentimente aristocratice mi-a fecundat inima ! *Honni soit qui mal y pense!* Așa încît...
CAVALERUL: Doamnă, eu sînt din ce în ce... eu sînt... Și totul pentru dumneavoastră, inclusiv eticheta
DOAMNA: Oh ! ooooh ! ooooh !

Cad toți în genunchi. Îngenunchează în fața Doamnei și Domnul Gras. Încearcă și el să spună ceva, dar ceilalți nu îl lasă, îl împing deoparte. Toți se împing, iscînd o busculadă.

BARONUL *(Domnului Gras):* Du-te acasă la tine, locul tău nu e aici, tu, mamă de familie, stăpîna casei !
CAVALERUL *(aceluiași):* Du-te acasă, mamaie !
DOMNUL GRAS *(se ridică plîngînd):* Numai din greșeala mea. N-ar fi trebuit să-mi ador copiii. Ar fi trebuit să fiu și eu ceva mai egoist.
VICONTELE: Doamnă ! Doamnă ! Ascultați-mă ! Cerul o să vă asculte glasul. Ascuțiți-vă auzul !
BARONUL: Sunt pe de-a-ntregul la dispoziția dumneavoastră.

CAVALERUL: Ascultaţi-mă !
DOAMNA: Ooooh ! Ooooh ! Oooooh !
VICONTELE: Doamnă, iubirea-i o corabie, a cărei preascumpă povară...
DOAMNA: Aşa e şi viaţa, domnule, este o...
BARONUL: Doamnă, sentimentul pe care vi-l port este aidoma duioşiei unui prunc...
CAVALERUL: Iar eu, ce să mai zic? Eu văd în dumneavoastră pe regina complexităţilor sufleteşti, ale inimii care prin gura mea vorbeşte...
VICONTELE: Ooooh ! Adevărat miracol iubirea !
BARONUL: Numai poezia-i în stare, uneori, să depăşească tot ce dumneavoastră refuzaţi să...
DOAMNA: Fiţi liniştit, domnul meu. Şi mie îmi face plăcere, dimpotrivă...
DOMNUL GRAS: Doamnă, Ddoamnă, aş avea şi eu...
VICONTELE *(Domnului Gras:)* Hai, pleacă de-aici, nu aici e locul dumitale !
DOMNUL GRAS *(plînge):* Hîîîîî ! Hîîîîî !
CAVALERUL: Sînteţi floarea ce creşte pe margine de drum, şi care, tocmai de aceea, nu poate să se-mpace cu gîndul...
DOAMNA: Chiar credeţi că-i aşa? Mie nu mi se pare.
BARONUL: Doamnă! *(Domnului Gras:)* Dar du-te odată de-aici!
VICONTELE: Nici măcar abisul nu ar putea să spună...
CAVALERUL: Numai dumneata, singura care-n această lume de nimic ar putea înţelege... Şi numai eu aş fi în stare sa cuprind cu mintea tot ce se atinge de preţiosul destin al...
BARONUL: Culegeţi, culegeţi...
CAVALERUL *(Domnului Gras):* Pleacă, pleacă odată de-aici! (*Îl împinge; celălalt se ridică, se întoarce şi începe să plîngă-n colţul lui.)*
VICONTELE: Doamnă... C-un freamăt pe cît de fermecător, pe-atîta de neaşteptat, lacrimile de abur ale lunii încep să...
BARONUL: Luna e-un moft faţa de astrul strălucitor care cu-a sa văpaie luminează în pieptul meu !
CAVALERUL: Adevărat, sînt tînăr, dar sufletelor nobile...
DOAMNA: Prieteni ! Dragii mei prieteni !...
DOMNUL GRAS *(plîngînd în colţul său):* Hîîîî! hîîîîîî! Hîîîî! hîîîî!
VICONTELE: Există patrii pentru toate gusturile, şi naufragii pentru inimile toate...
BARONUL: Puteţi cunoaşte lumina bucuriei în întunecimile spiritului...
DOAMNA: Vă plac antitezele !
CAVALERUL: O inimă-nghеţată, niciodată, oricît de pură ar fi ea...

DOMNUL GRAS *(plîngînd):* Hîîîî! Hăăă-hăăă! hîîîî!
BARONUL: Doamnă, odinioară Buddha...
VICONTELE: Sînteţi un sfinx de neînţeles...
CAVALERUL: De ce, oare, la urma urmei, să nu-l citäm pe Tolstoi, cel care, încă tînăr...
DOMNUL GRAS *(plîngînd în colţul lui):* Hîîîî! Hîîîî! Ohhh! Ohhhh-hîîîî!
BARONUL: Aurora însăşi, cu degetele-i roze, în zorii dimineţii!...
VICONTELE: Şi de ce nu dumneavoastră?
CAVALERUL: Dar de ce nu eu?
DOAMNA: Ooohh! prieteni!
DOMNUL GRAS: Hîîîî! Offff! Hîîîî!
BARONUL: Culegeţi, culegeţi, numai culegeţi odată!
VICONTELE: Castanii iubirii nu se vor ofili nicicînd, atîta vreme cît...
CAVALERUL: Nu, nu, Doamnă, nu, nu, ascultaţi-mă pe mine, e mai bine să mărturisim...
DOMNUL GRAS: Hîîîî! Ohhhh! Hîîîî!
BARONUL: Curaj, Doamnă!•
VICONTELE: Niciodată! Niciodată! Niciodată nu voi...
DOAMNA: Prieteni... Domnilor... Puţină linişte! Puţină răbdare... Am să vă ascult imediat pe fiecare. Cuvintele dumneavoastră atît de nobile, aşa de pătimaşe mi-au atins profund feminitatea. Sînt cu totul de acord, sincer vă spun. Ridicaţi-vă! *(Se ridică toţi.)* Dar inima mea se-ndreaptă spre obiditul de-acolo! *(Arată spre Domnul Gras:)* Spre cel ce plînge-n colţul său.
VICONTELE: Trădare!
BARONUL: Asta nu se poate să rămînă aşa.
CAVALERUL: E lipsit de noblete!
DOMNUL GRAS *(tropăie de fericire):* Aaahhh! Aaahhh! Ahhh! Aaaah!
DOAMNA *(se duce la el şi îl îmbrăţişează):* Scumpule, adoratul meu!... Pe tine te prefer tuturor celorlalţi locuitori!
BARONUL: Ce ruşine... O mamă de familie...
CAVALERUL: ...care poartă răspunderea unui escadron de copii de toate sexele posibile... În loc să fie un exemplu...
BARONUL: Gîndiţi-vă la toţi copiii aceia, Doamnă, cînd vă pregătiţi să vă angajaţi pe calea pierzaniei...
VICONTELE: Doamnă... Delaţiunea nu face parte din obiceiurile mele, însă mă folosesc de ea, atunci cînd mi-e utilă... Doamnă, omul acesta *(arată spre Domnul Gras)* nu v-a spus totul. V-a ascuns un lucru de-o excepţională gravitate.
DOAMNA: Care?

DOMNUL GRAS: Scumpa mea, nu-i asculta !
VICONTELE: Doamnă !... Este însărcinat !...
DOMNUL GRAS: Minciună!... Nu am fost căsătorit niciodată. Nu am avut niciodată copii. Şi nici n-am să am. Jur.

Stupoare generală.

VICONTELE: Atunci, de ce-ai minţit?
DOMNUL GRAS: Ca să iau alocaţiile pentru copii !
BARONUL: Mă gîndeam eu că aşa este. Mi s-a părut mie că totul e fals de la bun început.
CAVALERUL: Acuma-i prea tîrziu.
DOAMNA *(Domnului Gras):* Lasă-i, dragule, nu te necăji din pricina lor. Nu contează cine ce-mi spune. Vino cu mine !
DOMNUL GRAS: Unde?
VICONTELE *(Domnului Gras):* Adio alocaţii de-acum înainte. O să am eu grijă să nu mai primeşti nimic. Şi ai să auzi dumneata cît de curînd de mine !
DOMNUL GRAS: Numai să nu fie veşti rele !
VICONTELE *(Doamnei):* Iar dumneata, Doamnă, ai grijă...
DOAMNA: Ah! ...Ciuda-ndrăgostitului respins...
DOMNUL GRAS *(Vicontelui):* Nu mai are nici o importanţă, de vreme ce am găsit un tată pentru copii mei !
CAVALERUL: Te contrazici. Tocmai spuneai că n-ai nici un copil.
DOAMNA *(Cavalerului):* Dar logic mai eşti la ora asta! Nu eşti cumva bolnav?
DOMNUL GRAS *(Cavalerului):* Nu-i treaba dumitale. Mă voi contrazice cît am eu chef. Fac ce vreau. Sînt liber.
BARONUL *(Doamnei):* Doamnă, veţi regreta amarnic.
DOAMNA: Voi suporta cu veselie totul. O fac de dragul lui.
VICONTELE: Vorbeşte patima în dumneata !
DOMNUL GRAS *(Doamnei):* Vino, iubirea mea, vino, vino, vino, vino !... La revedere la toată lumea !

Toţi ceilalţi plîng. Domnul Gras rîde.

DOAMNA: Prieteni, consolaţi-vă. Aveţi nădejde !
CAVALERUL, BARONUL, VICONTELE, în cor: Ce să sperăm?
DOAMNA: Vă promit cu toată tăria - şi am consimţămîntul soţului meu *(Domnul Gras aprobă din cap)* - că mă voi căsători cu unul dintre dumneavoastră, imediat ce voi fi văduvă.
DOMNUL GRAS: Dar bineînţeles, draga mea, desigur.
BARONUL: Şi cînd veţi fi văduvă?
DOAMNA: Foarte curînd.

CAVALERUL: Grăbiți-vă.
VICONTELE: Și pe care dintre noi îl veți alege?
DOAMNA: Pe cel care-l va urma cît mai degrabă în mormînt pe soțul meu. Ca să nu-l lase prea mult singur...
DOMNUL GRAS *(înduioșat):* Scumpa mea...
VICONTELE *(înveselit):* Eu voi fi acela.
DOAMNA: Dumneata ai spus-o !
CAVALERUL: Vicleanule !
BARONUL: Cutră bătrînă ce ești !
VICONTELE: Ura, trăiască mireasa !
CAVALERUL: Vivat însurăței !
BARONUL: Trăiască mirii !

Toată lumea se repede să felicite noul cuplu.

CAVALERUL, BARONUL, VICONTELE: Trăiască mirii !
DOAMNA: La revedere.
DOMNUL GRAS: La revedere.
DOAMNA: Plecăm în călătoria de nuntă.
CAVALERUL: Drum bun !
BARONUL: Distracție plăcută !
VICONTELE: Fiți binecuvîntați !
CAVALERUL: Să ne trimiteți vederi de pe-acolo !
TOȚI: Ura ! Ura ! Ura !

Doamna și Domnul Gras ies din scenă.

SCENA FINALA

O dată rămași singuri, Vicontele îl pălmuiește pe Baron, Baronul îi trage o palmă Cavalerului, Cavalerul îl pălmuiește pe Viconte, după care iau toți loc.

VICONTELE *(Cavalerului):* Ce mai faceți?
CAVALERUL: Răcișor.

Reîncepe scena Viconte/Baron/ Cavaler de la început, după care se lasă cortina.